

Ne le o tebi, tudi o sebi pisala bom zdaj,
saj nisi hrana in ne mana,
da bil bi vekomaj zakaj?
Nisem dopisnik in ne odvisnik,
da bi iskala te ves čas.
Bom ves čas predla in se vedla,
kot da sem jaz moj lastni klas.
Je zemlja topla, gozd skrivnostni,
ki vabi ves čas, kar naprej
in sonce nežno voda gladka,
zvezd neskončno in brez mej.
Da se nadiham in napijem,
da vse to v dušo položim,
preden mirna in izpeta
ležem in sladko zaspim.

Mladost je stara kot življenje,
kot voda, zrak ali grmenje,
mladost je mlada kot pomlad,
kot vsak začetek novih nad.

Mladost je radost in veselje,
je sončni žarek, ki te pelje
čez polja mehka, skozi gozd,
čez potok hladen, kjer je most.

Mladost je smeh in so norčije,
je vetrič lahen, ki ovije
misli tvoje v hrepenenje,
saj čaka te še vse življenje.

Svoboda ti bo zrasla v glavi,
je ne dobiš in se ne zdravi,
je kot neskončnost iz veselja,
kot v sončnem dnevu dobra volja,
kot bi življenje dal nekomu
bi z vsemi sam živel na domu.

Svobodo nosiš v srcu s sabo,
pomeni srečo in pozabo,
nič več ti ne ostaja v breme,
si sam s seboj in tvoje teme
lebdiš nekje nad svetom malim
in daješ srečo vsem ostalim.

Svoboda sname ti z ramen
veliko znošenih bremen,
prihrani ti vse te poti,
ki se po njih ti zdaj mudi
in mir je tisti, ki te vzame,
v objem ljubezni, sreče same.

Si mlad, si svež
in že vse veš,
skakljaje skozi življenje greš.

Potem zoriš, se utrdiš,
po zrelih jagodah dišiš,
prepričan si, da veš že vse,
kar narediš je oh in še

Počasi listje rumeni,
ob žilah najprej lesk dobi
in sonce zdi se kot zlato,
ko gledaš daleč čez vodo.

Življenje nič več ne skaklja,
ob skalah mirno se suklja.
In srečen si, ker končno veš,
da sproti pišeš, kam še greš.

Zelen pogled
zažge mi kri v žilah
in iz nje nastane med.

Zelen pogled
napne mi kožo v rožne popke
in iz njih nastane cvet.

Zelen pogled
mi vzame dih iz ust
in v glavi se zvrtil mi svet.

Zelen pogled
naježi prsi, da so sveže,
kot bi imele dvajset let.

Zelen pogled
so le skrivnostne misli,
je le trenutek v srcu ujet.

Umetnost na srcu je tista oblika,
ko doktor s skalpelom zaklopke premika.
Vse se zaraste in sčasoma mine,
na srcu ostanejo le brazgotine.

Umetnost na duši je tista oblika,
ko psihiater ti dušico lika.
Vse se zaraste in sčasoma mine,
na duši ostanejo le brazgotine.

Ta rana na srcu telesu in duši,
ves mir in veselje človeku poruši.
A vse se zaraste in sčasoma mine,
v nas pa ostanejo le brazgotine.

5	O sebi
7	Mladost
9	Svoboda
11	Zorenje
13	Tvoj pogled
15	Bolečina
17	Ne išči me
19	Dan »D«
21	Moje sanje
23	Poslušaj!
25	Pomladno jutro
27	Kri
29	Šla bom
31	Pesem
33	Gravitacija
35	Dan
37	Kaj bi?
39	Voščilo
41	Vodilo
41	Vse je gnoj
43	Pred zimo
45	Oče
45	Čudna sem
47	Sanjarim

- 49 Pusti
51 Jaz in ti
53 Želim si
55 Moje hrepenenje
57 Še enkrat
57 Ljubezen
59 Deklica z lepotno napako
59 Želje
61 Pink panter
61 Jutro
63 Jesen
65 Vse je drugače
67 V mesečini polne lune
69 Sanje
71 Že spet
73 Vsi drugačni, vsi enakopravni
75 Nova kombinacija besed
77 Minevanje
79 Čakanje
81 Neuresničenost
83 Pravi red
85 Žebli, resnice, pike, misli